զի՞ երես տվիր Հայերուդ, վասն է՞ր ոչ զապտ անել տաս. թէ ոչ կասիս՝ զինասն դու կրելոց ես, զքեզ զիտեա՛յ։ Վասն որոյ և նա ի բարկութիւն շարժեալ, ասացեալ՝ Այլ ոչ դայ վէզիրն, զիմ զիտածս առնեմ։ Եւ ի վերոյ գրեցաւ ժողով և սինհոդոս իշխանացն քաղաքիս և կատաղութիւն. ի միմեանս պարփակեալք կցեալք, երեկոյ և առաւօտ խորհուրդ և մուշավէրէ՝ թէ զի՞ գտցեն բանալիս նաև պատճառս ի վերայ Թուրմայլին, զի կաղացուսցեն աքսորմամբ և կամ սպանմամբ։ Բայց մինչև ցայժմ ի քաղաքս չտեսին համբաւ չարութեան նորա կամ թէ լսեալ էին զպակասութիւն օրինաց նորա. նա և յետ և յառաջ ի օր կացաւ աստ։ Պատճառ իմն իրաւի թէ Առ ազգս մեր զոչ եղեալն արար, որ զհարկն յաւելցոյց, նաև զեկեղեցոյ իրաւունքն ևս յափշտակեաց ընդ աթոռոյն, և թէ զԵրուսաղէմ ի պէրաթ գրեաց, հարկատու առնէ զնա. ոչ կամիմք, ժողովո՛ւրդք և ռամիկք, դուք ևս ընդ մեզ լերո՛ւք։ Սպանութեան երդումն արարեալ, ոմանց զտուն և զորդիս ի բերան տուեալ, այլոց քսակս և փողս յիշեցուցեալ, կիսոց՝ եթէ կանգնիմք յոտին և սպանեմք։ Եւ երթային գային ի տիւան ի կռիւ ընդ պատրիարքաւն յայտնի և ի ծածուկս, մինչև հաճեցեալ լինէին զկամս ախմար փաշային՝ թէ զի՞ քսակն մեք տացուք և քեզ ևս այսքան, նորա հնար մի։

Եւ ի վերջն վճիռ զայս հատին եթէ ֆռանկ է նա և չաշուտ՝ այսինքն լրտես նոցայ. վկայել ետուն Ա-ռևելցի վաճառականաց ոմանց և հօճէթ արարին և եդին ի բանտս մահապարտացն (Յ Ցուլ, Շաքար)։ Եւ այսու ոչ շատացեալ, հարեալք ի դիւէ՝ խորհին սպանանել զնա իշխանք քաղաքիս, յոյս ունելով զդրամ Երուսաղէմին որ կայր ի մօտս իւրեանց, զոր յղեալ էր Եղիազար վարդապետն եթէ հոգասցեն զբան Երուսա-